

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/83/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212210637
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyaková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4212210637.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Dagmar Podhorcovej, v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti odporkyni: E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. H. XX, J. o zaplatenie 564,21 eura s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 4. decembra 2013 pod č. k. 14C/58/2013-94 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 564,21 eura s príslušenstvom a odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi účastníkmi bola uzatvorená zmluva o vydaní a využívaní kreditnej karty - Hlavná karta dňa 13.10.2008 a na základe tejto zmluvy bola odporkyni poskytnutá Hlavná karta - VISA Classic s úverovým limitom 15.000,- Sk. Čo do uplatneného nároku na zaplatenie sumy 564,21 eura s príslušenstvom, navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, keď v konaní nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku v žalovanej výške, z čoho táto suma pozostáva, na základe čoho je uplatnená. Okrem výpisu z kartového účtu za mesiac máj 2009 a kópie listiny z 18.05.2009 nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval dôvodnosť žalovanej sumy, jej výšku, ako aj spôsob výpočtu tejto sumy. Na obchodné podmienky, ktoré predložil ku kreditným kartám, súd neprihliadal, pretože nadobudli účinnosť až po uzavretí zmluvy s odporkyňou. Obchodné podmienky nadobudli účinnosť 01.01.2009. Tiež neunesol dôkazné bremeno v tom smere, na základe čoho boli odporkyni určované rôzne poplatky (štandardný úrok, zmluvná pokuta a pod.) a to i po zablokovaní karty, keď odporkyňa z karty už nemohla čerpať žiadne prostriedky, a ako bola suma zaplatená odporkyňou po zablokovaní karty započítaná na jednotlivé nároky navrhovateľa. Preto konštatujúc neunesenie dôkazného bremena návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, keďže si náhradu trov konania neuplatnila.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ, ktorý uviedol, že sa domáha zaplatenia peňažnej pohľadávky v sume 564,21 eura, ako aj príslušenstva a to úroku z omeškania vo výške 9 % od 01.06.2009 až do zaplatenia. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že obchodné podmienky, ktoré boli priložené k návrhu nadobudli účinnosť ku dňu 08.08.2008 a zmluva bola s odporkyňou uzatvorená 13.10.2008. Preto je toho názoru, že na obchodné podmienky je potrebné prihliadať. V zmysle ustanovenia 5.8. obchodných podmienok má navrhovateľ právo zaúčtovať na ľarchu

kartového účtu zmluvnú pokutu za prekročenie úverového limitu v zmysle sadzobníka, ktorá je splatná v deň splatnosti. Ďalej uviedol, že 18.05.2009 bola odporkyni zaslaná výpoveď. Keďže sumu neuhradila do 31.05.2009 dlh sa stal splatným a súčasne sa navýšil o úrok a zmluvnú pokutu. Poukázal na bod 10.3. a bod 10.5. obchodných podmienok a preto žiadal, aby jeho návrhu bolo vyhovené.

K odvolaniu sa vyjadrila odporkyňa, ktorá uviedla, že zotrúva na svojej výpovedi. Podľa jej názoru, nie je dlžná žalovanú istinu, ktorú požaduje navrhovateľ. Je ochotná spolupracovať a verí v spravodlivosť súdu.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 120 ods. 1 OSP, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Navrhovanie dôkazov má priamu povinnosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 OSP). Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkmi v opačnom procesnom postavení, než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) rozumieme zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a z vykonaných dôkazov. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné, než navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V tomto prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

Zákon ukladá účastníkom, ktorí žiadajú o procesnú ochranu svojich nárokov a stoja proti sebe v postavení vzájomných odporcov povinnosť tvrdiť, že určitý právny vzťah o ochranu ktorého žiadajú skutočne existuje (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 OSP). Účastníkom ukladá aj tzv. dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť označiť dôkazné prostriedky spôsobilé preukázať pravdivosť uplatnených tvrdení (§ 79 ods. 1 a § 120 ods. 2 OSP). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej súd hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležité pre rozhodnutie. Uplatňuje sa zásada voľného hodnotenia dôkazov.

V preskúmvanej veci sa navrhovateľ domáhal zaplataenia sumy 564,21 eura spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 01.06.2009 až do zaplataenia. V návrhu uviedol, že s odporkyňou uzatvoril zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty - Hlavná karta. Odporkyňa dlžnú sumu vo výške najmenej povinnej minimálnej splátky neuhrádzala, preto ju vyzval na predčasné splatenie dlžnej sumy a kreditnú kartu zablokoval. K návrhu predložil zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty - Hlavná karta zo dňa 13.10.2008, výzvu zo dňa 18.05.2009 a výpis z kartového účtu k 31.05.2009. V samotnom návrhu neuviedol, z čoho žalovaná istina pozostáva, keď len odkázal na výpis z bankového účtu ku dňu 31.05.2009, z ktorého je zrejmé, že dlžná suma ku dňu vystavenia výpisu predstavovala žalovanú istinu.

Súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa pre neunesenie dôkazného bremena z dôvodov, že nemohol prihliadať na obchodné podmienky, ktoré boli priložené k návrhu, pretože tieto obchodné podmienky nadobudli účinnosť až 01.01.2009.

V zmysle ust. § 212 ods. 1 OSP je odvolací súd rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Odporca vo svojom odvolaní uvádza, že obchodné podmienky, ktoré boli priložené k návrhu nadobudli účinnosť ku dňu 08.08.2008. Tieto jeho tvrdenia sa z obsahu spisu nepotvrdili. Jednoznačne vyplýva, že obchodné podmienky, ktoré priložil k návrhu, nadobudli účinnosť ku dňu 01.01.2009. Až v odvolaní pripojil originál uzatvorenej zmluvy zo dňa 13.10. 2008 a obchodné podmienky, ktoré nadobudli účinnosť ku dňu 08.08.2008.

Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ bol poučený v zmysle ust. § 120 ods. 4 OSP.

Podľa § 120 ods. 4 OSP, súd je povinný okrem vecí podľa ods. 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a OSP.

Podľa § 205a OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak: a/ sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, b/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c/ odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, d/ ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Z obsahu spisu bolo jednoznačne zistené, ako bolo vyššie konštatované, že v návrhu navrhovateľ predložil obchodné podmienky s účinnosťou ku dňu 01.01.2009, preto súd prvého stupňa správne konštatoval, že na tieto obchodné podmienky prihliadať nemohol. Odvolací súd sa stotožňuje s postupom súdu prvého stupňa, pričom ďalej konštatuje, že obchodné podmienky s účinnosťou ku dňu uzatvorenia zmluvy boli predložené až v odvolacom konaní. Odvolací súd však nevidel žiaden dôvod, pre ktorý by mal tento odvolací dôkaz prijať, pretože nezistil podmienky ust. § 205a OSP, pre ktoré by navrhovateľ nemohol tento dôkaz označiť alebo predložiť ho do rozhodnutia súdu prvého stupňa. Žiadnu výnimku uvedenú v § 205a OSP odvolací súd nezistil, a preto tento odvolací dôvod považuje za irelevantný.

Ak teda v ďalšom navrhovateľ poukazoval na jednotlivé body obchodných podmienok, odvolací súd sa týmito odvolacími dôvodmi nezaoberal, pretože na obchodné podmienky, ktoré boli priložené až v odvolacom konaní z vyššie uvedených dôvodov neprihliadol.

V závere je nutné konštatovať, že napriek tomu, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia žalovanej istiny, túto istinu žiadnym spôsobom nekonkretizoval tak v návrhu, ako ani v priebehu celého konania. Zaslal súdu len jednotlivé výpisy z bankových účtov, pričom nie je povinnosťou súdu prvého stupňa tak, ako aj odvolacieho súdu, aby z výpisov z účtu konkretizoval, z čoho žalovaná istina pozostáva, a ako sa k žalovanej istine navrhovateľ dopracoval. Súd prvého stupňa správne konštatoval, že v tomto prípade navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil, pričom v ďalšom sa stotožňuje s jeho rozhodnutím.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 142 ods. 1 OSP a úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď jej v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.